

Uvod	7
IMMANUEL KANT	
I. poglavje: Določitev filozofskih principov	16
II. poglavje: Teoretični um	24
III. poglavje: Praktični um	106
EDMUND HUSSERL	
I. poglavje: Pot preboja v transcendentalno filozofijo	132
II. poglavje: Transcendentalna filozofija kot stroga znanost	150
III. poglavje: Struktura transcendentalne filozofije	170
IV. poglavje: Husserlova kritika Kantovega transcendentalizma	222
V. poglavje: Poprava in kritika	267
A. Dodatek k II. delu študije o transcendentalni filozofiji pri Kantu in Husserlu z Opombami k Dodatku	267
B. Kritika Husserlove transcendentalne fenomenologije in transcendentalizma nasploh z Opombami h Kritiki	309
Literatura	384
Osnovna literatura	384
Dodatna literatura	386
Kratice	394
Beseda urednika	395

Uredniško poročilo začnjam z življenjepisom avtorja dr. Antona Žvana in šele nato preidem k poročilu o pripravi tipkopsnega besedila za tisk.

Življenjepis

Profesor dr. Anton Žvan se je rodil 15. 3. 1927 v Ljubljani. Osnovno šolo in gimnazijo je obiskoval v Ljubljani nepretrgoma do 7. 11. 1942, ko je bil interniran zaradi sodelovanja v Osvobodilni fronti in odpeljan v internacijo. Po povratku iz internacije je leta 1943 nadaljeval s šolanjem v Ljubljani do maja 1945. Od tistega časa pa do aprila 1947 je služil vojaški rok v Jugoslovanski ljudski armadi. Jeseni leta 1947 se je vpisal na slavistiko, leta 1949 pa prestopil na filozofijo, kjer je diplomiral jeseni 1954. Filozofijo je študiral po novem, obsežnejšem enopredmetnem študijskem programu.

Že za časa študija je honorarno predaval filozofijo, logiko in psihologijo na raznih gimnazijah v Ljubljani. Po diplomi je bil eno leto profesorski pripravnik na VII. gimnaziji v Ljubljani.

Jeseni leta 1955 je postal asistent za sodobno meščansko filozofijo v tedanjem Seminarju za filozofijo: v naziv je bil izvoljen 26. 10. 1955, službo je nastopil 1. 12. 1955. Sodobna filozofija je bila tedaj sestavni del širšega področja teorije družbenih ved, ki ga je na Filozofski fakulteti vodil profesor Boris Zihlrl. Leta 1957 je bil Anton Žvan dva meseca na specializaciji v Zagrebu, leta 1959 na specializaciji v Beogradu (tri mesece), leta 1960/1961 pa na specializaciji v Parizu, kjer se je poglobljeno seznanil s sodobno filozofijo.

Po asistenturi na sociologiji je decembra 1963 postal asistent za sodobno filozofijo, 25. 4. 1979 pa je bil izvoljen v naziv asistenta za novoveško filozofijo.

Leta 1978 je doktoriral z disertacijo *Transcendentalna filozofija pri Kantu in Husserlu*. Na Oddelku za filozofijo je predaval sodobno fenomenologijo.

Kot asistent za novoveško in sodobno filozofijo je predaval ter vodil seminar iz filozofije sofistov in Platona.

Nato je predaval in vodil seminarje iz naslednjih tem in obdobj:

Problematika subjekta v sodobni filozofiji,

Problem fenomena pri Kantu in Husserlu,

Lockova filozofija: konsekvence empiristične filozofije s posebnim ozirom na Huma,

Problem *cogita* v novoveški filozofiji s posebnim ozirom na Descartesa,

Kant in nemška klasična filozofija,

Gnoseologija in ontologija N. Hartmanna,

Husserl in fenomenologija,

Sartre in problem svobode,

Predavanja in seminarji iz Heideggrove filozofije,

Feuerbach in Marx,

Interpretacije Heglove *Enciklopedije filozofskih znanosti*, *Fenomenologije duha*,

Ontološka in logična problematika pri Spinozi,

Ontologija, logika in gnoseologija v Leibnizovi filozofiji.

V njegovo redno dejavnost je po odhodu prof. dr. Borisa Majerja spadala tudi izvedba predmeta didaktika filozofije.

Za razumevanje filozofije Antona Žvana naj navedem še kontekst njegovega dela. Žvanovo področje sodobna filozofija je nadaljevanje nekdanje Vebrove sistematske filozofije, ki jo je 1946 prevzel doc. dr. Cene Logar. Nato je leta 1950 sodobno filozofijo predaval prof. dr. Jože Goričar, filozofsko sistematiko pa doc. dr. Vladimir Seliškar. Jeseni 1952 je prof. Boris Ziherl začel predavati teorijo družbenih ved in historični materializem. Od nastopa službe je asistent Anton Žvan med letoma 1955 in 1961 sodeloval pri Ziherlovem predmetu uvod v družbene vede in seminarju spoznavna teorija doc. dr. Seliškarja. V letih 1961–1963 je predaval zgodovino filozofije.

Naj dodam še, da do študijskega leta 1961/62 v seznamu predavanj ni zapisana dejavnost asistentov. Šele v študijskem letu 1963/64 so navedene njegove vaje iz eksistencializma in vaje iz antropologije za višje letnike.

Ostala dejavnost: leta 1957 je imel radijsko predavanje »Socialna filozofija Platona«, 1960 na ljudski univerzi v Ljubljani več predavanj iz etike in morale, 1962 za profesorje filozofije predavanji »Problem biti v sodobni filozofiji« in »Svet kot filozofski problem«. Na Inštitutu za filozofijo in sociologijo je imel 1964 predavanji »Heidegger in filozofska tradicija« ter »Heidegger in Sartre«. Leta 1973 je na Pedagoškem centru v Ljubljani predaval na temo odnos metafizike do fenomenologije.

Na oddelku je neprekinjeno deloval 32 let, vse do upokojitve septembra leta 1987. Upokojil se je sredi postopka v naziv za docenta za novoveško in sodobno filozofijo. Tudi po upokojitvi je nadaljeval s proučevanjem filozofskih teorij. Umrli je 22. 3. 2015 v Ljubljani.

Na žalni seji na Oddelku za filozofijo Filozofske fakultete je njegov nečak Jurij Žvan svoj spominski nagovor zaključil z besedami Immanuela Kanta, da kdor živi v spominu drugih, ni mrtev, je samo oddaljen. Mrtev je tisti, ki ga pozabijo.

Za svoje delo je bil kot aktivist OF od leta 1942 odlikovan z medaljo zaslug za narod 3. stopnje ter s častnim priznanjem za udeležbo v organiziranem osvobodilnem delovanju v Ljubljani med NOB.

Za svoje delo na Oddelku za filozofijo Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani je leta 2003 prejel veliko priznanje Filozofske fakultete za pomemben prispevek k razvoju in ugledu filozofije ter k splošnemu napredovanju Filozofske fakultete.

Knjiga prinaša besedilo disertacije *Transcendentalna filozofija pri Kantu in Husserlu*, katere tipkopisa hranijo v Narodni in univerzitetni knjižnici ter knjižnici Oddelka za filozofijo, Osrednje humanistične knjižnice Filozofske fakultete – OHK FF. Za končno redakcijo besedila smo se opirali na avtorjev osebni izvod disertacije, ki ga hrani njegov nečak Jurij Žvan.

Tipkopis disertacije je prenesel v digitalni zapis profesor filozofije Alberto Avgustinčič, v čigar razredu na Gimnaziji Poljane je asistent dr. Anton Žvan ocenjeval didaktične nastope študentov filozofije.

Disertacija ima dva dela oziroma zvezka. Prvi zvezek je disertacija z naslovom »Transcendentalna filozofija pri Kantu in Husserlu«, ki jo je Anton Žvan kot asistent za sodobno filozofijo leta 1972 predložil Oddelku za filozofijo Filozofske fakultete. Aprila 1973 je štiričlanska komisija sprejela sklep, da je disertacijo »treba vrniti v popravo«. Od komisije zahtevano popravo je Žvan predložil leta 1977 z naslovom »Peto poglavje: Poprava in kritika«, ki po kandidatovi opombi predstavlja dodatno poglavje h glavnemu delu teze. Ista komisija je nato v dopolnjenem poročilu oktobra 1977 in ob posebnem mnenju enega člana komisije decembra 1977 dopustila javno obrambo teze. Po uspešnem zagovoru 7. 3. 1978 je bil na Univerzi v Ljubljani promoviran v doktorja filozofskih znanosti. S tem se je habilitiral za nadaljnje pedagoško in znanstveno delo na Oddelku za filozofijo Filozofske fakultete.

Disertacijo kot celoto torej sestavljata dva dela. Prvi, glavni del je disertacija, ki je tudi ob dodatku ostala nespremenjena, in obsega 224 strani, od tega 216 strani osnovnega teksta, 7 strani bibliografije, ki obsega 124 enot, in 1 list s kraticami – kratice nemških naslovov glavnih del

Immanuela Kanta in Edmunda Husserla. Drugi del je dodatek z že omenjenim naslovom »Peto poglavje: Poprava in kritika«, obsega strani od 217 do 314 in preskoči bibliografijo ter kratice na straneh od 217 do 224. Zato je sedaj bibliografija uvrščena na konec besedila. Celoten tipkopis obsega 322 strani. Pri prenosu tipkopisa v računalniško obliko je paginacija tipkopisa zabeležena v oglatih oklepajih.

Disertacija je napisana v izbranem jeziku. To med drugim pomeni, da v tipkopis ni bilo treba izrazito posegati. Z vidika urednikovanja pa so bila potrebna nekatera manjša dopolnila. V kazalu vsebine je II. del »Poprava in kritika« zabeležen kot 5. poglavje II. dela. To poglavje ima dve podpoglavji, »A. Dodatek« in »B. Kritika«, ki imata po notranjih opombah še posebej »Opombe k Dodatku« in »Opombe h Kritiki«. V tem besedilu smo »Opombe k Dodatku« dali natisniti takoj za besedilom »Dodatka« in »Opombe h Kritiki« po besedilu »Kritike«. Ker je v drugem zvezku disertacije nekaj odstavkov navedenih samo v nemškem (Husserl) oziroma angleškem (Locke) jeziku, smo v oglatih oklepajih dodali prevod v slovenščino.

Poleg tega je v podpoglavju »A. Dodatek« več citatov iz Husserla navedenih na podlagi rokopisnega gradiva, ki je shranjeno v Husserlovem arhivu v Louvainu. Ta mesta so navedena po straneh oziroma listih izvirnikov po njihovem uradnem numeriranju, kakor je bilo vpeljano v Louvainu, npr.: B. II. 19, C 3 I itd.

Disertacijo kot celoto sestavljata prvi zvezek, ki ima metodološki »Uvod«, I. del o Kantu in II. del o Husserlu, medtem ko je drugi zvezek dopolnitev celotne doktorske teze, ki jo predstavlja prvi zvezek. V tem smislu drugi zvezek ni nov del teze.

Prvi del ima naslov »IMMANUEL KANT« in se členi na tri poglavja: I. Določitev filozofskih principov, II. Teoretični um, III. Praktični um.